

Ιερομάρτυς Κύριλλος Στ΄, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως († 1821)

[/ Πεμπτουσία](#)

***Τη 18η του αυτού μηνός μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Κυρίλλου του Στ΄,
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 1821).***

Ο Άγιος Ιερομάρτυρας Κύριλλος ο ΣΤ΄ (προστάτης του Πυθίου), ο επιλεγόμενος Σεραπετζόγλου (το κοσμικό του όνομα ήταν Κωνσταντίνος Σερπεντζόγλου), καταγόταν από την Αδριανούπολι και διδάχθηκε τα εγκύκλια γράμματα στην σχολή της γενέτειράς του. Υπηρέτησε ως αρχιδιάκονος στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως. Το έτος 1803 χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Ικονίου και μετατέθηκε στην Αδριανούπολι το έτος 1810. Στις 4 Μαρτίου του 1813 εκλέχθηκε Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Ήταν αυτός που συνέστησε την εκκλησιαστική μουσική σχολή υπό τους τρεις διδασκάλους της νέας μεθόδου, το έτος 1815. Υπήρξε φίλος των γραμμάτων και κήρυττε συνεχώς τον Θείο λόγο.

Στις 13 Δεκεμβρίου του 1818 παύθηκε από τον πατριαρχικό θρόνο και αναχώρησε για την πατρίδα του, την Αδριανούπολη, όπου υπέστη μαζί με άλλους είκοσι επτά κληρικούς και προύχοντες τον διά αγχόνης θάνατο, το έτος 1821, ως ενεχόμενος, σύμφωνα με το φερμάνι, που διέταξε τον απαγχονισμό, στο κίνημα που προετοίμαζε την ελευθερία του Ρωμαϊκού έθνους.

Η απόφασι για τον απαγχονισμό του Αγίου Κυρίλλου έχει ως εξής: «Επειδή εξηκριβώθη ότι ο εν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχης των Ρωμαίων, ο απολυθείς και εις Αδριανούπολιν εξορισθείς Κύριλλος, ο προκάτοχος του φονευθέντος Πατριάρχου, ενέχεται εις το κίνημα το παρασκευαζόμενον μεταξύ του Ρωμαϊκού Έθνους και πρέπει να εξαφανισθή και ούτος από προσώπου γης, προς παραδειγματισμόν, εξέδωκα το μυστικόν τούτο φερμάνιον και διατάσσω τον απαγχονισμόν του Κυρίλλου. Να τον συλλάβης αμέσως και να τον κρεμάσης με την περιβολήν του εντός της Αδριανουπόλεως».

Το σώμα του, αφού παρέμεινε κρεμασμένο για τρεις ημέρες, πετάχθηκε τελικά στον ποταμό του Έβρου, για να βρεθή και να ταφή λίγο αργότερα από τον χωρικό Χρίστο Αργυρίου. Τα λείψανά του μετεφέρθησαν έπειτα από χρόνια στην μητρόπολι της Ανδριανουπόλεως.

Στο συγγραφικό έργο του Κυρίλλου ανήκει ο «Πίναξ χορογραφικός της Μεγάλης Αρχισατραπείας του Ικονίου», ένα έργο, που δημοσιεύθηκε στην Βιέννη το 1812, για να ακολουθήση η Ιστορική περιγραφή του προεκδοθέντος χορογραφικού πίνακος του Ικονίου. Το δεύτερο αυτό σύγγραμμα, το οποίο εκδόθηκε στην Κωνσταντινούπολι το 1815, αποτελεί μία επεξήγησι του Πίνακα, ενώ περιλαμβάνει και μία περιγραφή της Ανδριανουπόλεως και των περιοχών γύρω από την Θράκη. Των γεωγραφικού περιεχομένου έργων του προηγήθηκε η συλλογή ποιημάτων «Ιερογραφική Αρμονία», με έμμετρα των Θ. Προδρόμου, Γ. Πισιδίου και Ν. Ξανθοπούλου, η οποία τυπώθηκε στην Κωνσταντινούπολι το 1802. Διασώζονται επίσης 158 κηρύγματά του, καθώς και μία συλλογή από αρχαίες επιγραφές, που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Ερμής ο Λόγιος».